

Brusel 20. listopadu 2014
(OR. en)

15831/14

PROCIV 100
COHAFA 120

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců (část II)/Rada
Č. předchozího dokumentu:	13382/1/14 REV 1
Předmět:	Návrh závěrů Rady o spolupráci mezi orgány humanitární pomoci a orgány civilní ochrany: budování nového partnerství pro zvládání katastrof – přijetí

1. S ohledem na výsledky konzultačního zasedání, které dne 12. září 2014 v Bruselu společně uspořádaly předsednictví a Komise, vypracovalo předsednictví soubor návrhů závěrů Rady.
2. Tento návrh závěrů Rady posoudila Pracovní skupina pro civilní ochranu a Pracovní skupina pro humanitární pomoc a potravinovou pomoc. Následně bylo prostřednictvím písemného postupu dne 12. listopadu dosaženo dohody.
3. Na základě toho se Výbor stálých zástupců vyzývá, aby dosáhl dohody o znění uvedeném v příloze a předložil je Radě k přijetí na některém z nadcházejících zasedání.

**Návrh závěrů Rady o spolupráci mezi orgány humanitární pomoci a orgány
civilní ochrany: budování nového partnerství pro zvládnání katastrof**

1. Připomínajíc rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 o mechanismu civilní ochrany Unie¹, ve kterém je uvedeno, že při plánování operací odezvy na humanitární krizi mimo Unii Komise a členské státy určí a podpoří součinnost mezi financováním pomoci v oblasti civilní ochrany a humanitární pomoci ze strany Unie a členských států;
2. Připomínajíc nařízení Rady č. 1257/96 ze dne 20. června 1996 o humanitární pomoci²;
3. S ohledem na společné prohlášení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě, Evropského parlamentu a Evropské komise z roku 2008 „Evropský konsensus o humanitární pomoci“³, ve kterém je zdůrazněno, že pomoc s využitím civilní ochrany poskytovaná v rámci reakce na humanitární situace musí být v souladu s humanitárními zásadami, měla by být založena na potřebách a doplňovat humanitární pomoc, se kterou zároveň musí být v souladu, ve kterém je uznána ústřední a celková koordinační úloha Organizace spojených národů, zejména Úřadu pro koordinaci humanitární činnosti (OCHA) při prosazování soudržné mezinárodní reakce na humanitární krize, a v němž je uvedeno, že v případech složitých mimořádných událostí by použití prostředků civilní ochrany mělo být spíše výjimečné;
4. Připomínajíc nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 375/2014 ze dne 3. dubna 2014 o zřízení Evropského dobrovolnického sboru humanitární pomoci („iniciativa Humanitární dobrovolníci EU“)⁴;

¹ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 924.

² Úř. věst. L 163, 2.7.1996, s. 1.

³ Úř. věst. C 25, 30.1.2008, s. 1.

⁴ Úř. věst. L 122, 24.4.2014, s. 1.

5. S ohledem na závěry Rady o přístupu EU k odolnosti ze dne 28. května 2013⁵, ve kterých je zdůrazněn význam pomoci zranitelným a katastrofami ohroženým zemím a regionům při vytváření účinných informačních systémů včasného varování a strategií v oblasti zvládnutí katastrof a zmírňování rizika;
6. Zdůrazňující civilní povahu evropské civilní ochrany a při současném zohlednění „obecných zásad využití vojenských prostředků a prostředků civilní obrany na podporu humanitární činnosti Organizace spojených národů při složitých mimořádných událostech“ vypracovaných OSN a „obecných zásad pro použití zahraničních prostředků vojenské a civilní ochrany pro zmírnění následků mezinárodních katastrof (tzv. obecné zásady z Osla)“, ve kterých je poukázováno na to, že využití prostředků civilní ochrany v rámci reakce na humanitární situace musí být v souladu s humanitárními zásadami, a zdůrazněno, že vojenské prostředky by měly být využívány jako poslední možnost a pod civilním vedením;
7. Oceňující výrazný pokrok, kterého bylo v uplynulých letech dosaženo při prosazování užší spolupráce mezi partnery působícími v oblasti civilní ochrany a v oblasti humanitární pomoci;
8. S ohledem na výsledky konzultačního zasedání konaného dne 12. září 2014 v Bruselu za účasti odborníků z oblasti civilní ochrany i humanitární pomoci, které ukázalo, že lepší součinnost mezi orgány humanitární pomoci a orgány civilní ochrany je přínosem,

⁵ Dokument 9325/13.

RADA EVROPSKÉ UNIE

9. Zdůrazňuje, že posílená spolupráce mezi orgány civilní ochrany a humanitární pomoci v rámci operací odezvy na katastrofy, jakož i v rámci činností zaměřených na prevenci a připravenost, může významným způsobem přispět ke společnému cíli, jímž je záchrana životů v rizikových zemích mimo Unii.
10. Zdůrazňuje, že je důležité dále posilovat evropskou reakci na humanitární krize a zajišťovat koordinaci a spolupráci mezi pomoci v rámci civilní ochrany a humanitární pomoci, v souladu Evropským konsensem o humanitární pomoci.
11. Souhlasí s tím, že pokud jde o připravenost a reakci na katastrofy a snižování rizika jejich vzniku, je třeba dále posilovat vztahy s příslušnými orgány OSN a strukturami působícími pod vedení OSN v zájmu zlepšení spolupráce a koordinace, přičemž je třeba vycházet ze stávajících ujednání a současně respektovat celkovou koordinační úlohu OSN.
12. Uznává různé pravomoci a způsob fungování společenství humanitární pomoci a civilní ochrany a současně i jejich doplňkovou úlohu a v této souvislosti zdůrazňuje, že je důležité v rámci obou společenství zvyšovat informovanost s cílem posílit součinnost při evropské reakci na katastrofy, jakož i při podpoře zvládnutí katastrof.
13. Zdůrazňuje, že je třeba dále zvyšovat potenciál střediska pro koordinaci odezvy na mimořádné události jakož i dalších příslušných subjektů a útvarů EU, pokud jde o navazování vazeb mezi orgány civilní ochrany a humanitární pomoci.
14. Uznává potenciál evropské kapacity pro odezvu na mimořádné události a jejího souboru prostředků shromážděných na bázi dobrovolnosti, a to i při humanitárních krizích mimo Unii, přičemž zdůrazňuje, že jejich mobilizace by neměla snížit celkovou úroveň připravenosti uvnitř Unie a její poskytnutí by mělo být zvažováno individuálně v zájmu zajištění účinné reakce.

15. Zdůrazňuje význam budování místních kapacit v oblastech, kde hrozí vysoké riziko katastrof, a uznává potenciální příspěvek evropských subjektů civilní ochrany a humanitární pomoci při posilování odolnosti komunit.
16. Uznává význam návaznosti okamžité pomoci, obnovy a rozvoje jakožto součásti integrovaného přístupu ke zmírňování krizí a katastrof, zejména zlepšením připravenosti na katastrofy.

Vyzývá členské státy, aby:

17. Ve vhodných případech prosazovaly iniciativy zaměřené na zvyšování informovanosti ohledně pravomocí, úlohy a způsobu fungování společenství humanitární pomoci a civilní ochrany a orgánů a odborníků v těchto oblastech, s cílem podnítit účinnou výměnu informací a koordinaci v rámci členských států a Unie i mezi nimi navzájem. Tato činnost by měla zahrnovat sdílení informací, ujednání týkající se koordinace a v případě potřeby společnou odbornou přípravu a cvičení.
18. V rámci evropské reakce na humanitární krize podporovaly soudržnost, tím, že budou:
 - v plném rozsahu využívat společný komunikační a informační systém pro mimořádné události k výměně informací mezi kontaktními místy civilní ochrany;
 - posilovat komunikaci mezi střediskem pro koordinaci odezvy na mimořádné události a orgány humanitární pomoci ve členských státech, včetně případného určení kontaktních míst;
 - na vnitrostátní úrovni mezi orgány humanitární pomoci a civilní ochrany sdílet důležité informace dostupné v rámci informačního systému evropské reakce na mimořádné události a katastrofy a společného komunikačního a informačního systému pro mimořádné události.
19. Vybízely ke sdílení poznatků a odborných znalostí v oblasti zvládnání katastrof, včetně osvědčených postupů vypracovaných ve spolupráci s vědeckou komunitou a využívání inovativních technologií a nástrojů, s cílem posílit kapacitu pro zvládnání katastrof v zemích mimo Unii, v nichž hrozí riziko katastrofy.

20. Ve vhodných případech začlenily do plánování okamžité reakce prvky bezprostřední obnovy, čímž se zvýší účinnost a účelnost této reakce.

Vyzývá Komisi, aby:

21. Optimálně využívala dostupných nástrojů k tomu, aby ve společenstvích civilní ochrany a humanitární pomoci v případě potřeby zvýšila informovanost a úroveň znalostí týkající se jejich pravomocí, úloh a způsobu fungování.

22. Zlepšila spolupráci a koordinaci, zejména pak aby:

- a) prostřednictvím pracovních skupin složených ze zástupců společenství civilní ochrany a humanitární pomoci vypracovala opatření v oblasti připravenosti, která mohou mimo jiné zahrnovat praktické pokyny a kodexy chování týkající se činností v různých situacích, vypracované na základě dohodnutých mezinárodních standardů;
- b) podporovala společnou odbornou přípravu, cvičení a sdílení osvědčených postupů a poznatků, rovněž na základě výše uvedených opatření v oblasti připravenosti;
- c) vytvořila koncepci pro strategické využití poradních misí v rámci mechanismu civilní ochrany Unie, včetně vymezení jejich rozsahu a doby trvání, a v případě potřeby využití evropské odbornosti v oblasti civilní ochrany k budování nebo obnově celostátních, regionálních a místních struktur pro zvládání katastrof a k podpoře humanitárních partnerů při budování kapacit a posilování odolnosti společenství;
- d) v rámci možností a ve vhodných případech propojovala iniciativy v oblasti civilní ochrany s probíhajícími a plánovanými iniciativami členských států a Unie v oblasti připravenosti na katastrofy, jako jsou rozvojové a humanitární iniciativy zaměřené na připravenost na katastrofy nebo snižování rizika katastrofy;
- e) propojovala pomoc s dlouhodobým úsilím, mimo jiné i tím, že přehodnotí dobu trvání misí a operací civilní ochrany nebo zajistí předání činnosti jiným subjektům a převedení na jiné nástroje financování.

23. Podporovala iniciativy, jejichž cílem je při zvládání katastrof kombinovat kapacity humanitární pomoci a civilní ochrany. Tyto iniciativy by měly být propojeny s opatřeními a nástroji v oblasti rozvojové spolupráce v souladu s iniciativami OSN, s cílem dosáhnout součinnosti a zajistit udržitelnost pomoci poskytované mimo Unii. Konkrétní kroky v této oblasti mohou mimo jiné zahrnovat: případné pilotní a přípravné iniciativy v oblasti zvládání katastrof, posouzení rizika, budování kapacit, včasné varování a podporu hostitelské země, za účasti obou společenství.
24. Účinně využívala středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události při propojování vládních orgánů civilní ochrany a humanitární pomoci, zejména prostřednictvím výměny informací a pravidelných konzultací v průběhu krizí.
25. Pravidelně organizovala společná zasedání orgánů civilní ochrany a humanitární pomoci ze členských států s cílem podnítit intenzivnější výměnu informací a případně informovala Radu.
